

DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 14. JUNI 1977 ¹

Mario Costacurta
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 73/76

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelsesprøve — udvælgelseskomité — arbejdets fortrolighed — krænkelse — virkninger*
(Tjenestemandsvedtægten, bilag III, artikel 6)
 2. *Tjenestemænd — ansættelse — udvælgelsesprøve — ansøger — faglige kundskaber — samme niveau som et universitetsstudium — udvælgelseskomiteens bedømmelse — kriterier*
(Tjenestemandsvedtægten, bilag III, artikel 5)
-
1. Den uberettigede bekendtgørelse af en udvælgelseskomitets afgørelse udgør ikke en tilstrækkelig begrundelse for at annullere denne afgørelse, hvis garantiene for lovligheden af komiteens arbejde ikke kan tænkes at blive påvirket heraf. Hvis kravet om fortrolighed først er tilsidesat på et tidspunkt, hvor komiteens afgørelse er truffet, kan en sådan tilsidesættelse af vedtægtens bestemmelser i hvert fald ikke rejse tvivl om lovligheden af afgørelsen.
 2. Ved undersøgelsen af, om en ansøger er i besiddelse af faglige kundskaber på et niveau, der svarer til et universitetsstudium, skal udvælgelseskomiteen lade sin vurdering bero på objektive kendsgerninger såsom arten af den pågældendes arbejdsopgaver og det tidsrum, hvori han har udført dem.

I sag 73/76

MARIO COSTACURTA, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, med bolig i Luxembourg, 12, Montée de la Pétrusse, repræsenteret af advokat Ernest Arendt, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på advokat Arendts kontor, 34 B/IV, rue Philippe II,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER repræsenteret af sin juridiske rådgiver Sergio Fabro som befuldmægtiget, og med valgt adresse hos sin juridiske rådgiver Mario Cervino, Bâtiment Jean Monnet, Plateau de Kirchberg,

sagsøgt,

angående annullation af afgørelsen fra udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøven KOM/A 15/73 om ikke at give sagsøger adgang til denne udvælgelsesprøve,

afsiger

DOMSTOLEN (anden afdeling)

sammensat af: afdelingsformanden P. Pescatore, dommerne M. Sørensen og A. J. Mackenzie Stuart,

generaladvokat: H. Mayras
justitssekretær: A. Van Houtte

følgende

DOM

Sagsfremstilling

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingernes forløb og parternes påstande, søgsmålsgrunde, indsigelser og andre anbringender kan sammenfattes således:

I — Faktiske omstændigheder og skriftveksling

1. Sagsøgeren er indehaver af et italiensk eksamensbevis for en afsluttet studentereksamen (klassisk afdeling) og har i to år fulgt forelæsninger ved Conservatoire français des Arts et Métiers.

Han blev ansat af EKSF's Høje Myndighed den 1. august 1966 i en alder af 30 år som hjælpeansat i kategori C på Publikationskontoret. Han fungerede som lino-filmtekniker. Han blev fastansat som tjenestemand i lønklasse C 3 med virkning fra den 1. april 1969. Efter at han på egen begæring den 1. juli 1971 var blevet

forflyttet til generaldirektoratet for personale, blev han genansat i Publikationskontoret som overassistent i lønklasse B 3 pr. 1. juni 1972.

Ifølge hans bedømmelsesrapporter for perioden fra 1. juli 1971 til 30. juni 1975 beskrives hans arbejdsopgaver som følgende: »Sagsbehandlende tjenestemand, der inden for rammerne af generelle retningslinjer skal foretage vanskeligt og indviklet arbejde vedrørende trykning, navnlig forberede manuskripter sprogligt og typografisk, rette de italiensksprogede versioner og kontrollere pagineringen samt udfærdige bemærkningen »kan trykkes«.

Sagsøgeren, der har indgivet sin ansøgning til den interne udvælgelsesprøve KOM/A 15/73, som blev afholdt med henblik på oprettelsen af en ansættelsesreserve af fuldmægtige fra stillingsgrupperne A 7/A 6 med speciale i »trykning og udgivelse«, fik ved brev af 27.

juni 1974 at vide, at hans ansøgning ikke var blevet imødekommet.

I meddelelsen om den pågældende udvælgelsesprøve var adgangsbetingelserne formuleret som følger:

•Udvælgelsesprøven står åben for ansøgere, som dokumenterer at opfylde følgende betingelser:

- ...
1. *Kvalifikationer, nødvendigt eksamensbevis og faglig erfaring:*
 - gennemførelse af et universitetsstudium, hvis afslutning er bekræftet af et eksamensbevis, eller faglige kundskaber på tilsvarende niveau;
 - en vis erfaring passende til stillingen.
- ...

Ved dom af 4. december 1975 i sag 31/75, Mario Costacurta mod Kommissionen (Sml. 1975, s. 1563), annullerede Domstolen udvælgelseskomiteens afslag på at give sagsøgeren adgang til den pågældende udvælgelsesprøve: Da der ikke var givet nogen forklaring, der kunne begrunde, at sagsøgerens faglige erfaring ikke svarede til et afsluttet universitetsstudium, havde komiteen som følge af den ufyldstgørende begrundelse for sin beslutning overtrådt artikel 25 i vedtægten og artikel 5 i dennes bilag III.

Efter Domstolens dom holdt udvælgelseskomiteen møde igen den 17. og 25. maj 1976. Sagsøgeren blev ved brev af 26. maj 1976 underrettet om, hvorfor hans ansøgning ikke var blevet imødekommet. Denne gang angav komiteen på en mere udførlig måde begrundelserne for sin afgørelse:

...
De er vel indehaver af et eksamensbevis for afsluttet studentereksamen, men ikke af et eksamensbevis fra et universitet, og ved afslutningen af Deres gymnasieuddannelse har De ikke ladet Dem indskrive til et akademisk studium.

...

Efter at have henvist til sagsøgerens faglige erfaring tilføjer komiteen:

...
Når henses til den faglige uddannelse og erfaring, der er henvist til ovenfor, er komiteen af den opfattelse, at de siden den 1. juni 1972 udførte opgaver, der i det væsentlige har været af uselvstændig art, ikke, især efter den grad af forståelse og dømmekraft, de kræver, har kunnet føre til erhvervelse af kundskaber på universitetsniveau.

...

Under denne sag, anlagt den 23. juli 1976, anfægter sagsøgeren udvælgelseskomiteens afgørelse, som han har fået meddelelse om ved brev af 26. maj 1976.

Skriftvekslingen er forløbet forskriftsmæssigt.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

II — Parternes påstande

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at Domstolen

1. antager nærværende søgsmål til realitetsbehandling;
 2. erklærer det begrundet i realiteten.
- a) *Principalt:*

1. statuerer, at udvælgelseskomiteen, hhv. Kommissionen, har overtrådt artikel 6 i vedtægtens bilag III;
2. statuerer, at udvælgelseskomiteen, hhv. Kommissionen har gjort sig skyldig i magtfordrejning ved ikke at anerkende, at sagsøgeren har faglige kundskaber, der kan ligestilles med en fuldført universitetsuddannelse.

Som følge heraf:
annullerer den indankede afgørelse og sender sagen tilbage til behandling i Kommissionen.

b) *Subsidiært:*

- 1) giver sagsøgeren tilladelse til at bevise ved alle retsmidler og især ved vidnehøring, at udvælgelseskomiteen har bekendtgjort den indankede afgørelse før afslutningen af sit arbejde;
- 2) giver sagsøgeren tilladelse til at bevise ved alle retsmidler og især ved vidnehøring, undersøgelser eller sagkyndige erklæringer, at han er i besiddelse af faglige kundskaber på et niveau, der svarer til en fuldført universitetsuddannelse.
- 3) idømmer sagsøgte sagens udgifter og omkostninger.

Kommissionen har nedlagt påstand om, at Domstolen:

- 1. frifinder sagsøgte;
2. idømmer sagsøgeren omkostningerne.

III — Parternes søgsmålsgrunde, anbringender og indsigelser under skriftvekslingen

A — Overtrædelse af artikel 6 i vedtægtens bilag III

Sagsøgeren har anført, at selv om udvælgelseskomiteens andet møde først fandt sted den 25. maj 1976, og han først blev underrettet officielt om komiteens afgørelse ved Kommissionens brev af 26. maj 1976, oplyste en kollega allerede den 19. maj 1976 ham om, at komiteen havde besluttet ikke at imødekomme hans ansøgning til udvælgelsesprøven. Ved meddelelse af 19. maj 1976 protesterede han over for direktøren for personale og administration.

Ved at offentliggøre den trufne afgørelse før arbejds afslutning skal komiteen have overtrådt artikel 6 i vedtægtens bilag III, som bestemmer, at »udvælgelseskomiteens arbejde er fortroligt«.

Kommissionen har svaret, at selv om fremstillingen af kendsgerningerne, således som de fremgår af stævningen, var rig-

tig, hvad der for øvrigt bestrides, var der ikke derved fremskaffet bevis for, at komiteen havde tilsidesat kravet om dens forhandlingers fortrolighed. Man kan nemlig ikke gøre komiteen ansvarlig for pligtforsømmelse ved ene og alene at påberåbe sig den betragtning, at en tredje mand, som aldrig har været medlem af den pågældende komité, mener, at en vis afgørelse er blevet truffet.

Sagsøgeren har i replikken nærmere anført, at et medlem af komiteen under et privat selskab i Luxembourg om aftenen den 18. maj 1976 havde bekendtgjort afgørelsen af 17. maj 1976 om ikke at give ham adgang til udvælgelsesprøven. Denne meddelelse var blevet refereret for sagsøgeren den følgende dag. Det skulle følge af disse kendsgerninger, at et medlem af komiteen bevidst har bekendtgjort den indankede afgørelse før arbejdets afslutning.

Kommissionen har i duplikken gjort gældende, at det for at vurdere sagsøgerens påstande efter deres fulde fortjeneste vil være nødvendigt at få de mennesker til at træde ud af anonymiteten, som skulle have krænket forpligtelsen til fortrolighed. Kommissionen overlader det til Domstolens skøn, hvordan der skal forholdes med sagsøgerens bevisstilbud.

Kommissionen tilføjer, at selv om de faktiske omstændigheder kunne bevises, således som de er beskrevet af sagsøgeren, ville dette ikke have nogen som helst betydning for værdien af den anfægtede afgørelse.

Det antages nemlig i retspraksis både hos den italienske Consiglio di Stato og hos den belgiske Conseil d'Etat [øverste forvaltningsdomstol i de to lande], at den til forhandlingerne knyttede fortrolighed er indført for at sikre komiteens uafhængighed. Fortolkningen af artikel 6 i vedtægtens bilag III bør ske i lyset af denne retspraksis. Hvis den til forhandlingerne knyttede fortrolighed er blevet indført for at sikre komiteens uafhængighed, er det klart, at det ikke er afgørelsen som sådan,

der er omfattet af et krav om fortrolighed, thi afgørelsen meddeles på et givet tidspunkt til den pågældende.

Kommissionen er af den opfattelse, at der ikke på et retligt plan vil kunne drages nogen konsekvens af de offentliggjorte kendsgerninger i dette tilfælde, thi dels er kravet om forhandlingernes fortrolighed ikke virkelig blevet overtrådt, dels er ingen af ansøgerens rettigheder blevet underkendt, idet den meddelte kendsgerning ikke har haft nogen som helst virkning til skade for ham.

Fransk retspraksis bekræfter denne opfattelse. I en lignende sag (Conseil d'Etat, dom af 19. 12. 1973, undervisningsministeriet mod Chambe, Droit Administratif 1974, nr. 21) antog dommerne, at en overtrædelse af kravet om komitéforhandlingernes fortrolighed ikke er nok til at medføre udvælgelsesprøvens ugyldighed, når det er bevist, at overtrædelsen ikke har kunnet øve nogen indvirkning på fastsættelsen af prøvernes resultater.

B — Magtfordrejning

Sagsøgeren har med hensyn til komiteens konstatering af, at de af ham siden 1. juni 1972 udførte opgaver i det væsentlige har været af uselvstændig art, gjort gældende, at det fremgår af hans bedømmelsesrapporter for den pågældende periode, at han tværtimod har udført opgaver som sagsbehandler.

Han påpeger, for så vidt angår komiteens konstatering af, at han ikke er indehaver af en universitetseksamen, at det store flertal af ansøgere, der fik adgang til udvælgelsesprøven, heller ikke var indehavere af universitetseksamener. De opfyldte altså ligesom sagsøgeren ikke denne første betingelse, der krævedes efter meddelelsen om udvælgelsesprøven. Desuden havde visse ansøgere ikke så meget som påbegyndt nogen højere uddannelse, som sagsøgeren havde gjort det, og havde ikke engang beviser for bestået studentereksamen.

Hvad angår de faglige kundskaber, henviser han til, at komiteen gav mindst to ansøgere adgang til udvælgelsesprøven, selv om de var i besiddelse af faglige kundskaber, der klart var ringere end hans. Hermed har administrationen selv anerkendt tilstedeværelsen af tilstrækkelige faglige kundskaber i sagsøgerens tilfælde. Ved at nægte, at han har disse kundskaber, har administrationen gjort sig skyldig i magtfordrejning.

Kommissionen har anført, at magtfordrejning ifølge Domstolens praksis forudsætter, at en administrativ myndighed benytter en beføjelse til et andet formål end det, hvortil den modtog den (generaladvokat Warners forslag til afgørelse i ovennævnte sag 31/75; Sml. 1975, s. 1580)

Den omstændighed, at sagsøgeren blev ansat i lønklasse B3 frem for to andre deltagere i udvælgelsesprøven, betyder ikke, at han kan godtgøre at være i besiddelse af bedre faglige kundskaber. De pågældende tjenestemænd havde skaffet sig tilsvarende faglige kundskaber i en stilling forud for deres ansættelse ved Fællesskaberne. Skønt de endvidere ikke var indehavere af beviser for beståede universitetsksamener, havde de gennemført et vist antal studieår ved universiteter og havde bestået et vist antal eksamener, hvilket placerede dem på et alment dannelsesniveau, der var højere end sagsøgerens.

Sagsøgerens tilbud om at bevise, at han er i besiddelse af faglige kundskaber på et niveau, der svarer til en afsluttet universitetsuddannelse, må afvises: dette spørgsmål er i den grad udflydende, at det kun kan afgøres skønsmæssigt, dvs. ved en vurdering, der pr. definition ikke kan efterprøves. I denne henseende henviser Kommissionen bla. til Domstolens dom af 5. december 1963 i sagerne 35/62 og 16/63, Leroy/Den Høje Myndighed (Sml. 1954—1967, s. 435; org.ref. Recueil 1963, s. 399) og dom af 17. marts 1971 i sag 29/70, 29/70, Marcato/Kommissionen (Recueil 1971, s. 243).

Sagsøgeren har svaret, at udvælgelseskomiteen synes at bebrejde ham, at han ikke har ladet sig indskrive til et akademisk studium. Dette bedømmelseskriterium har man fundet på for efterfølgende at retfærdiggøre medtagelsen af ansøgere, der ikke var indehavere af beviser for beståede universitetsksamener, men dog havde været indskrevet ved universitetet uden nogensinde at bestå eksamener.

Han gør opmærksom på fire ansøgere, der skal have haft mindre faglig erfaring end han som korrekturlæser i Publikationskontoret på udvælgelsesprøvens tidspunkt, men som ikke desto mindre fik lov til at deltage.

Med hensyn til de to ansøgere, som ifølge Kommissionen skal have haft tilsvarende faglige kundskaber opnået i en stilling forud for deres ansættelse ved Fællesskaberne, var disse kundskaber ifølge deres ansøgninger baseret på udførelsen af opgaver af uselvstændig art: håndsætning, paginering, hæftning, falsning, tilskæring og renskriving af statistiske dokumenter, dvs. lignende opgaver som dem, komiteen nægtede at tage i betragtning ved undersøgelsen af sagsøgerens ansøgning.

Han undrer sig i denne sammenhæng over, at komiteen ikke, som meddelelsen om udvælgelsesprøven forudsatte det, foretog »en supplerende undersøgelse af eksamensbeviser og andre faglige vidnesbyrd såvel som af udtalelser vedrørende de krævede kvalifikationer« ved hjælp af en samtale med ansøgerne.

Det er retspraksis, at skønsmæssige afgørelser kommer på andet trin af en udvælgelseskomité's arbejde. Men som generaladvokat Warner erklærede det i sit forslag til afgørelse i ovennævnte sag 31/75: det første trin i en udvælgelsesprøves behandling er underlagt Domstolens retlige kontrol.

Sagsøgeren hævder afsluttende, at de faglige kundskaber, han har erhvervet sig siden 1966 og i hvert fald siden 1972, er større end de andre ansøgere.

Kommissionen har i duplikken beskæftiget sig med sagsøgerens påstand, ifølge hvilken komiteen skulle bebrejde ham, at han ikke har været indskrevet til en akademisk uddannelse. Den svarer i denne anledning, at det er urimeligt at drage den slutning af brevet af 26. maj 1976, at komiteen skulle have indrømmet de ansøgere, som har studeret ved et universitet, et fortrin. Komiteen har simpelt hen konstateret, at sagsøgeren ikke har gennemført en afsluttet universitetsuddannelse bekræftet ved et afgangsbasis, som det er krævet ifølge bestemmelserne i første afsnit af ovennævnte punkt 1 af adgangsbetingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven.

Modsat sagsøgerens opfattelse har de fire ansøgere, som er omtalt i hans replik, ikke erhvervet deres faglige kundskaber ved løsningen af enkle opgaver af udøvende art, men der er tale om kundskaber på et vist niveau. Derimod havde sagsøgeren ikke inden sin ansættelse ved EKSF nogen faglige kundskaber på trykningens og udgivelsesområdet. Fra 1966 til 1971 var han korrekturlæser; han varetog altså enkle opgaver af udøvende art, som ikke har kunnet give ham kundskaber, der kan ligestilles med en fuldført universitetsuddannelse.

Hvad angår sagsøgerens forundring over, at komiteen ikke har foretaget en supplerende undersøgelse af eksamensbeviserne såvel som af de øvrige faglige oplysninger, bemærker Kommissionen, at kvalifikationsbeviserne i sådanne tilfælde ikke spiller nogen afgørende rolle. Det grundlæggende problem er snarere at få undersøgt ansøgernes faglige erfaring. Desuden var der kun tale om en mulighed og ikke om en pligt for komiteen.

Sagsøgerens påstand om, at de skønsmæssige afgørelser først kommer ind på andet trin i en udvælgelseskomité's arbejde, er ikke overbevisende. I dette tilfælde drejer det sig på udvælgelsesprøvens første trin ikke blot om en objektiv undersøgelse af ansøgernes kvalifikationer for at konstatere, om disse svarer til de kvalifikationer, der

kræves i meddelelsen om den ledige stilling, men også om at bedømme ligestillingen af en vis erfaring med et vist uddannelsesniveau. Et sådant spørgsmål kan kun afgøres skønsmæssigt.

Kommissionen har afsluttende anført, at sagsøgeren ikke har bevist, hverken at han har kundskaber på universitetsniveau, eller at de andre ansøgers faglige kundskaber er ringere end hans.

IV — Den mundtlige forhandling

Parterne har fremsat deres mundtlige indlæg og svar på nogle af Domstolen stillede spørgsmål i retsmødet den 28. april 1977.

Generaladvokaten har fremsat sit forslag til afgørelse i retsmødet den 26. maj 1977.

Præmisser

- 1 Søgsmålet, der er anlagt den 23. juli 1976, vedrører et krav om annullation af en afgørelse fra udvælgelseskomiteen for udvælgelsesprøve KOM/A15/73, hvilken afgørelse blev meddelt sagsøgeren ved brev af 26. maj 1976 og indeholdt et afslag på hans ansøgning om adgang til udvælgelsesprøven;
- 2 den anfægtede afgørelse er truffet efter Domstolens (første afdeling) dom af 4. december 1975 i sag 31/75 (Sml. 1975, s. 1563), hvorved en tidligere afgørelse fra udvælgelseskomiteen med samme konklusion var blevet annulleret på grund af ufyldestående begrundelse.
- 3 Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at artikel 6 i tjenestemandsvedtægtens bilag III, hvorefter udvælgelseskomiteens arbejde er fortroligt, er blevet overtrådt derved, at komiteen afslørede sin beslutning over for visse af hans kolleger på et tidspunkt, hvor komiteens medlemmer endnu hverken havde underskrevet protokollatet over deres arbejde eller vedtaget, hvilke begrundelser der skulle gives for at udelukke hans ansøgning;
- 4 Kommissionen har ikke bestridt rigtigheden af de således anførte faktiske omstændigheder.
- 5 Heraf følger imidlertid ikke nødvendigvis, at denne krænkelse af fortroligheden af udvælgelseskomiteens arbejde, hvor beklagelig den end er, og hvor krænkende den end er blevet opfattet af sagsøgeren, udgør en tilstrækkelig grund til at annullere den således til kendskab bragte afgørelse;

- 6 det må nemlig undersøges, om den uberettigede bekendtgørelse af afgørelsen har været egnet til at påvirke garantierne for lovligheden af komiteens arbejde, hvortil bestemmelsen om fortrolighed må henregnes;
- 7 i den henseende er der grund til at bemærke, at hvis kravet om fortrolighed først er tilsidesat på de tidspunkt, hvor komiteens afgørelse er truffet, som det er sket i dette tilfælde, kan en sådan tilsidesættelse af vedtægtens bestemmelser ikke rejse tvivl om lovligheden af afgørelsen, selv om denne ikke er blevet nedfældet i skrift;
- 8 dette anbringende kan derfor ikke opretholdes.
- 9 Sagsøgeren har for det andet gjort gældende, at det var med urette, at udvælgelseskomiteen antog, at de opgaver, han havde udført i de to år før afholdelsen af udvælgelsesprøven, ikke gav tilstrækkelig sikkerhed for, at han havde kundskaber på universitetsniveau, og det så meget mere som komiteen gav visse ansøgere adgang til udvælgelsesprøven, selv om de havde ringere faglige kundskaber end sagsøgeren.
- 10 Ifølge meddelelsen om udvælgelsesprøven stod denne åben for ansøgere, som bl.a. havde gennemført et universitetsstudium, hvis afslutning er bekræftet af et eksamensbevis, eller faglige kundskaber på tilsvarende niveau;
- 11 det står fast, at sagsøgeren ikke er indehaver af et eksamensbevis fra et universitet, og at det omtvistede spørgsmål således er, om han har erhvervet faglige kundskaber på et tilsvarende niveau;
- 12 i den anfægtede afgørelse har udvælgelseskomiteen for at begrunde sit benægtende svar på dette spørgsmål først henvist til den både tekniske og administrative karakter af de opgaver, som sagsøgeren udførte fra 1956 til 1972, og har derpå konstateret, at sagsøgeren fra den 1. juni 1972 at regne, dvs. i en periode på to år før datoen for afholdelsen af udvælgelsesprøven, udførte opgaver med at rette prøver og forberede manuskripter til trykning;
- 13 på denne baggrund er komiteen af den opfattelse, at »de siden den 1. juni 1972 udførte opgaver, der i det væsentlige har været af uselvstændig art, ikke,

især efter den grad af forståelse og dømmekraft, de kræver, har kunnet føre til erhvervelse af kundskaber på universitetsniveau;

- 14 denne begrundelses affattelse viser tydeligt, at udvælgelseskomiteens vurdering beror på de objektive kendsgerninger, som udgøres af arten af sagsøgerens arbejdsopgaver og det tidsrum, hvori han har udført dem;
- 15 i øvrigt adskiller denne vurdering sig ikke i det væsentlige fra beskrivelsen af sagsøgerens opgaver i bedømmelsesrapporterne fra hans overordnede, selv om man i disse rapporter ser betegnelsen »impiegato di concetto» [sagsbehandler];
- 16 hvad endelig angår de andre ansøgere, som fik adgang til udvælgelsesprøven, har sagsøgte nærmere angivet, at der var blevet lagt vægt på deres faglige kundskaber, som de havde erhvervet ikke alene i Kommissionens tjeneste men også i deres tidligere stillinger, hvad der tillod at gå ud fra, at de opfyldte betingelserne i meddelelsen om udvælgelsesprøven;
- 17 under disse omstændigheder er der intet, der gør det muligt at betragte den anfægtede afgørelse som ulovlig;
- 18 sagsøgte må følgelig frifindes

Vedrørende sagsomkostningerne

- 19 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2 dømmes den part, der taber sagen, til at afholde sagsomkostningerne;
- 20 sagsøgeren har tabt sagen;
- 21 i henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne imidlertid i sager, der er anlagt af Fællesskabernes ansatte, selv de af dem afholdte udgifter.

På grundlag af disse præmisser,

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (anden afdeling)

1. Sagsøgte frifindes.
2. Hver part bærer sine egne sagsomkostninger.

Pescatore

Sørensen

Mackenzie Stuart

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 14. juni 1977

A. Van Houtte

Justitssekretær

P. Pescatore

Formand for anden afdeling

**FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT H. MAYRAS
FREMSAT DEN 26. MAJ 1977 ¹**

Høje Ret.

Denne tvist er fortsættelsen af sag 31/75, som har givet anledning til en dom fra Domstolen (første afdeling), der er afsagt den 4. december 1975 (Sml., s. 1563).

Det er derfor, jeg finder det unødvendigt at gennemgå de faktiske omstændigheder, som har foranlediget Costacurta's forrige søgsmål, og skildre forløbet af hans karriere, altsammen kendsgerninger, som der er gjort udførligt rede for i den nævnte dom såvel som for øvrigt i forslaget til afgørelse, som generaladvokat Warner har fremsat den 20. november 1975.

Jeg finder det tilstrækkeligt at minde om, at sagsøgeren i denne sag anmodede Domstolen om at annullere den afgørelse, hvorved udvælgelseskomiteen for den interne udvælgelsesprøve på grundlag af kvalifikationsbeviser og prøver, som blev iværksat i henhold til meddelelsen om udvælgelsesprøve KOM A 15/73 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af fuldmægtige i lønklasse A 7/A 6 på området for trykning og publikation, havde afvist hans ansøgning. Der var ligeledes nedlagt krav om annullation af den beslutning, hvormed Kommissionen den 13. januar 1975 havde afvist den administrative klage fra Costacurta.

¹ — Oversat fra fransk.